

ΠΙΝΥΞ

ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΘΑΙΚΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΗΕΞΘΗΜΕΡΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ὁδὸς Μιζῶνο;	Συνδρομὴ ἐτησίᾳ δρ. 6. — Καταχώρησ. ὁστίχως λ. 30. Λιευθυνητῆς Σ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δικηγόρος	ΠΑΤΡΑΙ 15 Μαΐου 1897
--------------------------	--	-------------------------

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπ. 30.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Τὰ δικαστικά τέλη ἐπὶ μὴ ποινικῶν ὑποθέσεων.
 Νομολογία Ἄρ. Πάγου (1897) Πολιτικῆ.
 Νομολογία Ἐφετερίου Πατρῶν (1896)
 Νομολογία Πρωτοδικείου Πατρῶν (1897).
 Γερμανικὴ Νομολογία.
 Τοῖς Εἰρηνοδίκαις
 Βιβλιογραφία
 Ἀλληλογραφία

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΤΕΛΗ

ΕΠΙ ΜΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (*)

14.) Ἐν ἐκάστη αἰτήσῃ ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, ἐφόσον δὲν συνίσταται εἰς ὠρισμένον χρηματικὸν ποσὸν ἢ δὲν καταδείκνυται ἐκ προτέρων αἰτήσεων, ὀρίζεται εἴτε ἐγγράφως εἴτε ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ γραμματέως ὑπὸ τοῦ αἰτούντος.

15.) Ὁ ἐν ἀπόφασί λογῶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς ἀναίρεσως προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τῆς δίκης ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν τελῶν.

16.) Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς δίκης, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀπόφασις συμφώνως τῷ ἄρθρ. 15 ἐκδίδεται ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀτελής ταύτην δύναται τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδόν ἢ ἀνιότερον δικαστήριον αὐτεπαγγέλτως νὰ μεταβάλλῃ, οἱ δὲ διάδικοι ἔχουσι δικαίωμα προσφυγῆς. (Beschwerde.)

17.) Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη πραγματογνωμοσύνης τὰ ἐξόδα ταύτης φέρει ὁ διάδικος, ὅστις τὴν δήλωσιν τῆς ἀξίας τῆς δίκης εἴτε παρέλιπεν εἴτε ψευδῶς ἐχαρακτήρισεν.

Ἐρωτᾶται νῦν: τίς ἡ ἀξία τοῦ γερμανικοῦ συστήματος τίνα τὰ πλεονεκτήματα καὶ τίνα τὰ μειονεκτήματα αὐτοῦ;

Τὸ πλεονέκτημα τοῦ γερμανικοῦ συστήματος εἶνε ἡ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον ἀριθ. 6.)

μετὰ τῆς ἀναγραφῆς εἰδικῶν τελῶν δι' ἕκαστον βαθμὸν δικαιοδοσίας. Λεπτομερῆς καὶ ἀκριβολόγος διαρρυθμισίς τῶν καθέκαστα ἐν τῷ σχετικῷ νόμῳ συμβάλλει τὰ μέγιστα πρὸς τὴν ὀρθὴν καὶ εὐχερῆ τούτου ἐφαρμογὴν. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο παρουσιάζει καὶ οὐσιώδεις τινὰς ἐλλείψεις. Καὶ δὴ: πρῶτον ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τέλους εἶνε λίαν περίπλοκος διακρίνουσα τὰ τρία ἐκείνα σημεῖα ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἐτέρου διακρίνουσα διάφορα εἶδη δικῶν (ἀναγνωρίσεις κτλ) μετὰ διαφόρων ποσοστῶν τέλους: ταῦτα δὲ πάντα καθιστᾷσι τὸν Νόμον λαβυρινθώδη χωρὶς νὰ ὑφίσταται σπουδαίος οὐσιαστικὸς λόγος ἀνυπερβλητος τῆς ἀναγραφῆς τοσούτων διακρίσεων. Δεύτερον ἡ κλίμαξ ἀντὶ νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἢ ἀναλογίαν ἐλαφρῶς προϊούσαν, εἶνε τοῦναντίον συντεταγμένη κατὰ πρόσοδον φθίνουσαν ἤτοι τὸ ποσοστὸν τοῦ τέλους εἶνε μικρότερον ὅσῳ ἡ ἀξία τῆς δίκης εἶνε μεγαλειτέρα. Οὕτως: ἀγωγὴ ἐκ 500 μ. πληρῶνει τέλη 20 μ. ἀγωγὴ ἐκ 15,000 μ. πληρῶνει τέλος 120 μ. ἐν ᾧ ἔδει, ἂν ἡ αὐτὴ ἀναλογία ἠκολουθεῖτο νὰ πληρῶνη 600 μ. Τελευταίον τὸ κοινὸν παντὶ ἀναλογικῷ συστήματι ἐλάττωμα τῆς δυσχερείας τῆς ἐξευρέσεως τῆς ἀξίας τῆς δίκης ἀπαντᾷ καὶ ἐν τῷ γερμανικῷ συστήματι

Πρὸς μείζονα ἐποπτικότητα παρέχω πίνακα συγκριτικῶν τῶν δικαστικῶν τελῶν καὶ τῶν δικηγορικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ δύο δικῶν τῆς μιᾶς ἐκ 1000 μ. καὶ τῆς ἄλλης ἐκ 10000 μ.

Δίκη 1000 μαρ.

α.) δικαστικά ἐξόδα

τέλος συζητήσεως;	32:00
τέλος ἀποφάσεως περὶ ἀποδείξεως;	32:00
τέλος ὀριστικῆς ἀποφάσεως;	32:00
ἀποζημιώσεις μαρτύρων	12:00

108:00

β.) Δικηγορικὰ δικαιώματα (δι' ἕκατερον διάδικον).

δικαίωμα δίκης	28:00
» συζητήσεως	42:00
» αποδείξεως	14:00
δαπάνη διὰ γραφικά κτλ.	8:50

	92:50

Δίκη ἐκ 10,000 μαρ.

α.) δικαστικά έξοδα

τέλος συζητήσεως	90:00
» απόφασιν περι αποδείξεως	90:00
» » δριστικῆς	90:00
αποζημιώσεις μαρτύρων	12:00

	282:00

β.) Δικηγορικὰ δικαιώματα (δι' ἐκάτερον διάδικον.)

δικαίωμα δίκης	64:00
» συζητήσεως	96:00
» αποδείξεως	32:00
δαπάνη διὰ γραφικά κτλ.	8:50

200:50

Ἐπομένως ὁ ἡττηθεὶς διάδικος θέλει πληρώσει λόγῳ δικαστικῶν καὶ δικηγορικῶν τελῶν ἐπὶ δίκης ἐκ 1000 μ. 293 μάρκα ἤτοι πλέον τοῦ 1/4 τοῦ ἐπιδίκου ποσοῦ, ἐπὶ δίκης δὲ ἐκ 10,000 μ. 683 μ. ἤτοι τὸ 1/16 τοῦ ἐπιδίκου ποσοῦ. Καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ ἐκδικασίν τῆς διαφορᾶς· διότι διὰ τὴν ἐν τοῖς λοιποῖς βαθμοῖς ἐκδικασίν θέλει προστεθῆ ἔτι μείζων δαπάνη.

(ἐκκολουθεῖ)

ΓΕΩΡ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Πρωτοδίκης καὶ Ὑφηγητῆς

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἄριθ. 20 (1897) Τμ. Α'.

Βισηγητῆς ὁ ἀρεοπαγίτης ΑΝΔ. ΓΚΙΩΝ.

Κατάληψις γηπέδου δι' ἀνοίξεως ὁδοῦ—παρόδιοι ἰδιοκτῆται—ἀποζημιώσεις—λήψις ὑπ' ὄψιν μὴ προταθέντων ἰσχυρισμῶν—ἀναίρεσις.

Ἐπειδὴ ἡ ἀποζημιώσεις τῶν καταλαμβανομένων γηπέδων διὰ τῆς ἀνοίξεως ὁδοῦ βαρύνει τοὺς μένοντας κατὰ τὸν χρόνον τῆς συστάσεως καὶ χαράξεως τῆς ὁδοῦ παροδίους ἰδιοκτῆτας (ἄρθρ. 22 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος), ἰσχυρισθέντος δὲ τοῦ ἀναιρεσιόντος διὰ τῶν ἐνωπίων τοῦ ὡς Ἐφετείου δικάσαντος Πρωτοδι-

κείου προτάσεων αὐτοῦ, ὡς ἐξ αὐτῶν ἐξάγεται, ὅτι ἡ σύστασις καὶ διαχάραις τῆς ὁδοῦ Κοδρικτῶνος, δι' ἣν ἐνάγεται πρὸς ἀποζημιώσιν, ἐγένεον οὐχὶ κατὰ τὸ 1887 ἀλλὰ κατὰ τὸ 1878, ὅτε δὲν ἦτον ἰδιοκτῆτης παρόδιος καὶ δὲν ὀφείλει ἀποζημιώσιν, τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι δὲν ἠμφισβητήθη ὅτι κατὰ τὸ 1887 ἐσχηματίσθη ἡ ὁδὸς κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν τότε ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τῆς πόλεως πρᾶξιν περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν παροδίων γηπέδων τῶν δικάδων προσέβη καὶ ἐπέδικασε τὴν ἀγωγὴν ἀλλ' οὕτω δεχθὲν τὸ Δικαστήριον ὡς μὴ ἠμφισβητήθη ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1887 ἐσχηματίσθη ἡ ὁδὸς καὶ ἀποφηνάμενον ὑπόχρεων πρὸς ἀποζημιώσιν τὸν ἀναιρεσιόντα ὡς παρόδιον τότε ἰδιοκτῆτην ἐνῶ ῥητῶς ἰσχυρίσατο οὗτος διὰ τῶν προτάσεων αὐτοῦ ὡς εἴρηται ὅτι κατὰ τὸ 1878 ἡ ὁδὸς συνέστη καὶ ἐχράχθη, παρὰ τὰς προτάσεις αὐτοῦ καὶ κατὰ παραβάσιν τῆς οὐσιώδους διατάξεως τοῦ ἄρθρου 170 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐδίκασε, τοῦτο δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 807 § 5 τῆς αὐτῆς Δικονομίας ἐπιφέρει ἀναίρεσιν.

Ἄριθ. 21 (1897) Τμ. Α'.

Βισηγητῆς ὁ ἀρεοπαγίτης ΑΝΔ. ΓΚΙΩΝ

Ἐντάλμα ἐκτελέσεως διαιτητικῆς ἀποφάσεως—ἀνακοπή—παραίτησις ἀνίσχυρος.

Ἐπειδὴ τῆς ἀνακοπῆς περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἐντάλματος τῆς ἐκτελέσεως διαιτητικῆς ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ γίνῃ παραίτησις ἐκ τῶν προτέρων διὰ συμβάσεως, διότι οἱ περὶ τούτου ἀκυρωτικοὶ λόγοι, ὡς ἐν ἄρθρῳ 122 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀρίζονται, εἰσὶ λόγοι δημοσίου συμφέροντος, κατὰ δὲ τοὺς νόμους Πανδ. 38 (2. 14) 5, 7 (26. 7) 15. 1 (35. 2) οἱ ὄρωντες τὴν δημοσίαν τῆξιν καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον νόμοι καὶ κανόνες ἐν γένει, δὲν ἐπιτρέπεται δι' ἰδιωτικῆς συμφωνίας νὰ μεταβάλλωνται. Ὅθεν τούναντιον δεχθὲν τὸ τῆς οὐσίας Δικαστήριον καὶ ἀπορρίψαν τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ἀναιρεσιόντος κατὰ τοῦ κύρους τοῦ ἐντάλματος τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι διὰ τοῦ συμφωνητικοῦ περὶ τῆς διαδικασίας οἱ διάδικοι παρητήθησαν τῆς ταύτης προσβολῆς κατ' αὐτῆς, ψευδῶς τοὺς προπρατεθέντας νόμους ἠρμήνευσε καὶ ἐσφαλμένως αὐτοὺς ἐφήρμοσε, τοῦτο δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 807 § 7 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπιφέρει ἀναίρεσιν.